

Όταν βγάζουμε μόνοι μας τα μάτια μας

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Στα παλιά τα χρόνια, όταν οι Έλληνες πίστευαν στους δώδεκα θεούς, βασιλιάς των θεών ήταν ο Δίας. Μια μέρα λοιπόν έφτασε στον θρόνο του κάποια παράξενη αντιπροσωπεία... βατράχων!

— Βασιλιά και πολυχρονεμένε μας θεέ Δία, βρεκεκέξ κουάξκουάξ, εμείς όπως ξέρεις δεν έχουμε βασιλιά και θα θέλαμε να μας διαλέξεις έναν και να μας τον στείλεις να περνάμε πιο σίγουρα και ασφαλισμένα, βρεκεκέξ...

Κι ο Δίας που λέτε, που ήξερε βέβαια την κουταμάρα τους, τι τους στέλνει; Τους πετάει ένα μεγάλο κούτσουρο μέσα στη λίμνη που πλατσούριζαν!

— Τι κρότος, τι χαμός! Σήκωσε κύμα τεράστιο, θα πλημμυρίσουμε... βρεκέκεξ κοάξ...

Τρομαγμένα τα βατράχια μας, δεν ήξεραν πού να κρυφτούν. Όμως σε λίγο διαπίστωσαν πως το κούτσουρο δεν κουνιόταν. Ξεθάρρεψαν λοιπόν, αλλά πήραν τόσο «αέρα» που ανέβαιναν στο κούτσουρο και κάθονταν επάνω του! Τόση περιφρόνηση στον βασιλιά τους!

— Βρεκεκέξ βρεκεκέξ, βασιλιάς είναι αυτός;

Όλα τα βατράχια κουτσομπόλευαν τον καινούριο βασιλιά κι όπως καταλαβαίνετε

δεν τους άρεσε καθόλου. Γι' αυτό μια και δυο παρουσιάσθηκαν πάλι μπροστά στον Δία. Φυσικά, για να τους αλλάξει βασιλιά!

— Πολυχρονεμένε μας Δία, πολύ τεμπέλης, πάρα πολύ τεμπέλης ο βασιλιάς που μας έστειλες!

Κι ο Δίας, πολύ θυμωμένος με τα άμυαλα βατράχια, τι τους στέλνει; Μια αχόρταγη νεροφίδα, που τα άρπαζε και τα έτρωγε στη στιγμή.

— Βρεκεκέξ, τι πάθαμε οι καημένοι!

Μοιρολογούσαν την τύχη τους ολημερίς και σκέφτηκαν να στείλουν τώρα τον θεό Ερμή αντιπρόσωπο, μήπως και τους λυπηθεί ο Δίας και τους αλλάξει βασιλιά.

— Από μόνοι τους τα παθαίνουν, άστραψε και βρόντηξε ο Δίας. Αυτοί μόνοι τους ζήτησαν να τους αλλάξω βασιλιά... Ας τα βγάλουν πέρα μόνοι τους!

Κι ο θεός Ερμής σκέφτηκε αμέσως πώς θα συμπλήρωνε την απάντηση του Δία: « **Πολλές φορές μόνοι μας βγάζουμε τα μάτια μας**».

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε την αφήγηση του μύθου

%rexoffrogss%